

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **S. O.**, st. příslušnost Republika Kazachstán, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, zastoupen Mgr. Ladislavem Bárty, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě ze dne 18.8.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2017 č. j. OAM-85/LE-LE05-LE05-2017, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **Mgr. Ladislava Bárty** se určuje částkou **6.800,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla vyhodnocena jako nepřípustná podle § 10a) písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Dne 21.8.2017 byla zdejšímu soudu doručena blanketní žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, obsahem které byla žádost o přiznání odkladného účinku a žádost o ustanovení zástupce, konkrétně advokáta Mgr. Ladislava Bárty, který se cizineckým a azylovým právem zabývá.

[3] Žádosti o ustanovení advokáta bylo žalobci vyhověno usnesením zdejšího soudu ze dne 22.8.2017 č. j. 62 Az 15/2017-18 a usnesením ze dne 25.8.2017 č. j. 62 Az 15/2017-27 bylo vyhověno návrhu o přiznání odkladného účinku žalobě. Ustanovený advokát doplnil žalobu dne 28.8.2017, ve které mimo jiné uvedl, že ačkoliv oproti předchozí, tj. první žádosti, uvedl novou skutečnost, a to že je gay a jako člen homosexuální menšiny se obává nenávistných útoků ze strany muslimů, žalovaný předmětnou žádost posoudil jako nepřípustnou. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že nesdělil žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do země původu. Žalobce pak především nesouhlasí s postupem žalovaného, kdy se žalovaný ani nevypořádal s tvrzením žalobce o jeho obavách z útoků ze strany muslimů pro jeho homosexuální orientaci, tedy existenci eventuálního nebezpečí vážné újmy hrozícího žalobci. Žalobce se domnívá, že jeho výše uvedené tvrzení je třeba považovat za novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a zákona o azylu. Je třeba zdůraznit, že není pouze povinností žadatele detailně doložit nové skutečnosti, ale v souladu s principem „sdíleného důkazního břemene“ náleží tato povinnost i žalovanému. S ohledem na to, že homosexuální orientace je zvláště v Kazachstánu zcela tabuizované téma a je pochopitelné, že pro žalobce znamenalo značné obtíže o tomto tématu hovořit před orgány jakéhokoliv státu, žalovaný neměl klást žalobci k tíži, že tento důvod, tj. svoji homosexuální orientaci, neuvedl dříve, ale naopak se měl s novými skutečnostmi obsahově vypořádat minimálně tak, že žalobcovu možnou újmu porovná s aktuálními informacemi o jeho zemi původu ve vztahu k LGBTI menšině v Republice Kazachstán, které jsou obsažené ve spisu. Navíc žalobcovo odůvodnění, proč předtím neuvedl tuto skutečnost, je legitimní a v souladu s tím, co uvedené zprávy o jeho zemi původu tvrdí, tj. že LGBTI komunita v Republice Kazachstán svoji orientaci skrývá ve vztahu ke společnosti a též k úřadům samotným, a to z důvodu jejich obav z diskriminace a možných hate crimes. Žalobce ve své zemi původu čelil problémům hlavně kvůli svým politickým aktivitám, mohl tedy tyto skutečnosti považovat za dostatečně závažné, a proto svoji homosexuální orientaci v průběhu prvního řízení považoval za

soukromou záležitost a nesdělil ji jako další důvod. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

[4] Žalovaný k žalobě dne 21.9.2017 uvedl, že hlavním smyslem a účelem institutu opakované žádosti je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit nikoli vlastní vinou během předchozího řízení. „Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta,“ uvádí Nejvyšší správní soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 18.12.2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42. Žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za důvod odjezdu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu obavy ze státních orgánů kvůli své opoziční politické aktivitě a to, že byl v ČR již v minulosti a považuje ji za zemi, kde jsou dodržována lidská práva. Dále sdělil, že podporoval stranu Demokratická volba Kazachstánu, jinde uváděl Všeobecnou sociálně demokratickou stranu či stranu Alga, a bojí se, že bude ve vlasti kvůli své opoziční činnosti uvězněn nebo zabit. Výslovně prohlásil, že uvedl všechny důvody svého odjezdu z vlasti a podání své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žadatelem, a to, že kvůli odlišné sexuální orientaci má v Kazachstánu problémy s muslimy, tak správní orgán uvádí, že s ohledem na zákon o azylu a ustálenou judikaturu bylo nutno nejdříve vyhodnotit předběžně toto nové tvrzení a posoudit, zda se jedná o nové skutečnosti, které žalobce nemohl uvést v předchozím řízení bez vlastního zavinění, a které by měly dopad do jeho hmotně právního postavení. Dne 26.5.2017 žalobce podal základní údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v Poskytnutí údajů k žádosti o MO uvedl, že od roku 2013 nebyl v Kazachstánu. Dále uvedl: „Poprvé jsem žádal z tohoto důvodu a byl jsem odmítnut, proto teď chci přidat ještě jeden důvod, o kterém jsem tehdy nemluvil. Sám potvrdil, že v předchozí žádosti o své odlišné sexuální orientaci věděl, ale nemluvil o tom, protože toto nepovažoval za důležité. Novou skutečnost, že je gay, kterou sdělil až dne 26.5.2017 v Poskytnutí údajů, mohl uplatnit v předchozím řízení a neprokázal tak, že ji nemohl uplatnit nikoli vlastní vinou během předchozího řízení a dále jasně prokázal, že tak činí účelově, aby své žádosti o MO přidal tzv. přidanou hodnotu, která by eventuálně vedla k meritornímu projednání žádosti o MO. Správní orgán má za to, že se při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů, netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti.

II.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za důvod odjezdu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu obavy ze státních orgánů kvůli své opoziční politické aktivitě a to, že byl v ČR již v minulosti a považuje ji za zemi, kde jsou dodržována

lidská práva. Dále sdělil, že podporoval stranu Demokratická volba Kazachstánu, jinde uváděl Všeobecnou sociálně demokratickou stranu či stranu Alga a bojí se, že bude ve vlasti kvůli své opoziční činnosti uvězněn nebo zabit. Výslovně prohlásil, že

vedl všechny důvody svého odjezdu z vlasti a podání své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení o žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu nezjistil na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů rozhodnutí žádné skutečnosti svědčící o tom, že byl či by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování, či že by mu hrozila vážná újma ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Správní orgán připomíná, že svou argumentaci v rámci správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného zároveň náležitě podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace v Kazachstánu, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu výše jmenovaného žadatele. Následně správní orgán rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany v žádné formě. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žadatelem, a sice, že je gay a byl by z tohoto důvodu v Kazachstánu vystaven nevraživosti muslimských spoluobčanů, kteří gaye nesnášejí, na základě které požaduje opětovné meritorní posuzování své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je správní orgán nucen konstatovat, že tato skutečnost byla jmenovanému objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a ten tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za důvod pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Zdůvodnění žadatele, proč se v předchozím řízení o této skutečnosti vůbec nezmiňoval, tedy, že ji nepovažoval za důležitou, dle názoru správního orgánu nemůže obstát. Jmenovaný byl totiž opakovaně během čtyř příležitostí, tj. během sepsování jeho žádosti o mezinárodní ochranu, během svou pohovorů a během úkonu seznámení s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim, dotazován na důvody svého odchodu z vlasti a podání své žádosti o mezinárodní ochranu a opakovaně prohlásil, že uvedl všechny důvody svého odjezdu i své žádosti a nechce žádné další skutečnosti doplnit. Je zjevné, že tento údajný nový důvod žadatel uvedl v reakci na neudělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení.

[6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že

- rozhodnutím Krajského ředitelství policie ČR, odboru cizinecké policie ze dne 23.5.2017 byl žalobce podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 90 dnů;
- rozhodnutím ze dne 29.5.2017 byl žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců do 11.9.2017;
- k žádosti o mezinárodní ochranu dne 26.5.2017 uvedl, že je bez cestovního dokladu, státní příslušnosti Kazachstán, národnosti ruské, není a nikdy nebyl členem žádné strany ani organizace, ale podporoval v Kazachstánu opoziční strany, a to stranu Alga, která protestovala proti vládě. V říjnu 2013 přicestoval z Almaty do Prahy na české turistické vízum a od té doby zde pobývá. V r. 2012 a 2013 byl několikrát jako turista v ČR, Německu a Francii. Je zdravý a v r. 2013 požádal o mezinárodní ochranu v České republice. Ve své vlasti byl třikrát chycen policií z důvodu své podpory strany Alga, poprvé

byl upozorněn, aby přestal, podruhé jej zbili a potřetí mu vyhrožovali zabitím, proto se obává o svůj život. Nyní přidává ještě jeden důvod, a to že je gay a má problémy s lidmi v Kazachstánu, kteří jsou muslimové, protože oni

nesnášejí gaye. Poprvé to neuvedl, protože si myslel, že to nemá cenu, není to důležité. V Kazachstánu to musel skrývat;

- součástí spisu jsou informace o zemi původu z různých zdrojů, konkrétně výroční zpráva Amnesty International 2016/2017 z 22. února 2017, výroční zpráva Human Rights Watch 2017 ze dne 12. ledna 2017, zpráva o dodržování lidských práv v r. 2016 podaná Ministerstvem zahraničních věcí Spojených států amerických z 3. března 2017, informace OAMP o bezpečnostní a politické situaci v zemi Kazachstán z října 2016, k otázkám situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti vydané MZV ČR dne 3.6.2016 a 26.5.2015;
- z podkladů k první žádosti o mezinárodní ochranu, že žalobce poprvé požádal dne 14.10.2013 a pohovor k žádosti proběhl ve dnech 14.10.2013 a 14.4.2014;
- v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15.5.2015 uvedl, že na území ČR vstoupil 3.10.2013, vlast opustil z důvodu obavy ze strany státních orgánů, pro své opoziční politické aktivity, zúčastňoval se mítinků, byl třikrát vyslýchán policií. V Kazachstánu je obrovská korupce na úřadech, nejsou dodržována lidská práva;
- o první žádosti bylo rozhodnuto dne 18.4.2014 tak, že mezinárodní ochrana nebyla udělena dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Rozhodnutí bylo přezkoumáno Krajským soudem v Ostravě (sp. zn. 61Az 10/2014 se závěrem, že žaloba byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 25.3.2015.

III.

[7] Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.

[8] Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a

b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

[9] Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb. azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

[10] Podle § 14a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

[11] Podle § 14a odst. 2 uvedeného zákona za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

IV.

[12] Aplikací § 10a písm. e) zákona o azylu se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku z 11.6.2009, sp. zn. [9 Azs 5/2009](#), vyslovil, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Aby bylo možno opakovanou žádost projednat, je nutno splnit současně dvě podmínky: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, přičemž za nové skutečnosti nebo zjištění je ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele a 2) musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení.

[13] S odkazem na výše uvedené, aby opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla přípustná, musí být splněny kumulativně obě podmínky, tj. podmínka uvedená v § 11a odst. 1 písm. a) a současně i podmínka uvedená v ust. § 12 nebo § 14a zákona č. 325/1999 Sb.

[14] V daném případě z připojeného správního spisu nebyly zjištěny žádné skutečnosti na straně žalobce, které by naplňovaly ust. § 11a odst. 1 písm. a).

[15] Je nesporné, že v souzené věci se jedná o žalobcovu druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V první žádosti jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl toliko obavu z orgánů státní správy, neboť pro svou politickou angažovanost spočívající v účasti na mítincích opozičních stran a vyslovení nesouhlasu s postupem státních orgánů vůči stávkujícím naftařům, byl třikrát policií vyslýchán. Ve druhé žádosti jednak opakovaně uvedl, že podporoval stranu Alga a protestoval proti vládě a jednak jako nový důvod uvedl svou sexuální orientaci, když musel skrývat, že je gay.

[16] Co tedy žalobce oproti první žádosti tvrdil nově? Bylo to tvrzení, že je gay, toto musí v Kazachstánu skrývat, protože muslimové gaye nesnášejí. Pro hodnocení dopadu na řízení, nově tvrzená sexuální orientace ve druhé žádosti, bylo nejprve nutno toto „nové tvrzení“ předběžně posoudit, zda se jedná o nové skutečnosti, které žalobce nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést a současně, zda se jedná o takové skutečnosti, které jsou podřaditelné pod důvody uvedené v § 12 nebo alespoň § 14a zákona o azylu.

[17] Co se týče jeho sexuální orientace, jedná se o takovou skutečnost, kterou žalobce mohl uvést již v první žádosti. Nejedná se o žádnou novou skutečnost, která nastala až po ukončení řízení o první žádosti. Žalobce však toto v předcházejícím řízení netvrdil. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce byl opakovaně dotazován na další skutečnosti, o které by chtěl svou žádost opřít, což žalobce neučinil a setrval jen na tvrzení obavy ze státních orgánů v souvislosti s jeho politickou angažovaností. Žalobce tak svým postupem naplnil podmínky § 10a písm. e) zákona o azylu.

[18] Pro úplnost soud dodává, že společenská intenzita nerespektování příslušnosti k určité sociální skupině, v souzené věci dané sexuální orientací, by mohla založit naplnění podmínek § 12 zákona o azylu, avšak za předpokladu, že by tuto obavu žalobce vznášel i v řízení o první žádosti. Naopak žalobcův postup vzbuzuje zcela oprávněně pochybnosti o pravdivosti nyní uváděného důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. Soud přisvědčil zcela žalovanému správnímu orgánu v posouzení této otázky.

[19] Soud v dané věci dospěl k závěru, že žalobce neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění ve své druhé žádosti, neuplatněné bez jeho zavinění v řízení předchozím, a proto jeho nová žádost je nepřipustná ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a správní orgán postupoval v souladu se zákonem o azylu. Žalovaný proto nemohl jinak, než řízení zastavit dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu.

V.

[20] Po provedeném řízení a dokazování dospěl soud tak k závěru, že žalovaný správní orgán v souladu se zákonem o azylu posoudil žádost o udělení mezinárodní

ochrany, a zcela správně ji vyhodnotil jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení dle § 25 odst. 1 písm. e) zastavil.

[21] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a tuto zamítl. Soud rozhodl ve věci bez jednání po vyslovení souhlasu obou zúčastněných stran (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

VI.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[23] Ustanovenému právnímu zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi soud přiznal odměnu ve výši **6.800,- Kč**. Soud ustanovenému zástupci přiznal odměnu za dva úkony právní služby – příprava včetně převzetí zastoupení a doplnění žaloby, a to dle § 9 odst. 4 písm. d/, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. dvakrát po 3.100,- Kč, celkem 6.200,- Kč, dva režijní paušály dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, tj. dvakrát po 300,- Kč, tj. 600,- Kč, celkem 6.800,- Kč. Uvedená částka bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[24] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17.10.2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně